

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/37/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201981
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201981.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne W. R., bytom Y. XX, U. proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej číslo 56346-2/2011/BA z 21. novembra 2011, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2012, č. k. 1S 248/2011-24, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2012, č. k. 1S 248/2011-24, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 21. novembra 2011, číslo 56346-2/2011/BA, ktorým zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava číslo 700-0231058310/GC04/10 z 24. septembra 2010, ktorým bol podľa § 144 ods. 1, § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod a § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnéj osobe predpísaný príspevok do fondu zamestnanosti za obdobie december 1996 v sume 3,58 € a príspevok na poistenie v nezamestnanosti za mesiace marec 1997 až september 1997, január 1998 až december 1998, január 1999 až december 1999, január 2000 až december 2000, január 2001 až december 2001, január 2002 až december 2002 a január 2003 až december 2003 v sume 219,08 €, spolu v sume 222,66 €.

Krajský súd vo veci nariadil pojednávanie a vec s poukázaním na § 250g ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá svoju neúčasť ospravedlnila pobytom v zahraničí a žiadala o odročenie pojednávania. Zistil, že žalobkyňa bola v posudzovanom období samostatne zárobkovo činnou osobou na základe živnostenského listu č. ŽO-

1996/04416-00001 zo dňa 20. marca 1996 a živnostenského listu č. ŽO Č. 1999/01035-00003 zo dňa 3. augusta 1999. Príspevok do Fondu zamestnanosti za mesiac december 1996 vo výške 3,58 € bola povinná uhradiť ako samostatne zárobkovo činná osoba v zmysle zákona č. 10/1993 Z. z. o Fonde zamestnanosti. Príspevok na poistenie v nezamestnanosti v celkovej výške 219,08 € bola povinná platiť v zmysle zákona č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti. Námietku žalobkyne, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané voči neexistujúcemu právnomu subjektu, keďže v tomto rozhodnutí bola ako účastníčka správneho konania označená „R. W.“, krajský súd považoval za právne irelevantnú, pretože žalobkyňa bola v predmetnom správnom konaní, napriek uvedeniu bez diakritiky, dostatočným spôsobom identifikovaná a táto identifikácia, vzhľadom na správne uvedenie jej rodného čísla, adresy trvalého pobytu a tiež identifikačného čísla, ktoré jej bolo pridelené v čase jej registrácie v systéme Sociálnej poisťovne, je nezameniteľná. Krajský súd neakceptoval ani námietku navrhovateľky, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže túto námietku nevzniesla v konaní pred správnymi orgánmi, ale až v žalobe po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Žalobkyňa sa včas podaným odvolaním domáhala zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenia mu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, keď namietala, že rozsudok krajského súdu bol vydaný predčasne na podklade nesprávneho a nedostatočného zistenia skutkového stavu veci a že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne trvala na správnosti svojho rozhodnutia a navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania a v rozsahu žaloby bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej o predpísaní príspevku do fondu zamestnanosti a príspevku na poistenie v nezamestnanosti.

Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalobkyne, že krajský súd jej odňal možnosť konať pred súdom.

Podľa § 250g ods. 2 O.s.p. ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobkyňa bola riadne a včas predvolaná na pojednávanie na Krajskom súde v Bratislave na deň 7. júna 2012. Predvolanie jej bolo doručené dňa 28. mája 2012, čo potvrdila vlastnoručným podpisom na doručke. Podaním datovaným dňom 4. júna 2012 a doručeným krajskému súdu dňa 5. júna 2012 oznámila, že ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní dňa 7. júna 2012 z dôvodu pobytu v zahraničí a žiadala o odročenie pojednávania na mesiac september 2012 s tým, že nesúhlasí s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Žiaden doklad preukazujúci jej tvrdenie o nemožnosti zúčastniť sa pojednávania krajskému súdu nepredložila. Nereagovala ani na výzvu odvolacieho súdu, aby predložila doklady preukazujúce, že sa v čase pojednávania na krajskom súde zdržiavala v zahraničí.

Podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. Sociálna poisťovňa predpíše poistné fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume. Ak suma dlžného poistného v úhrne je nižšia ako 3,32 €, Sociálna poisťovňa dlžnú sumu nepredpíše.

Podľa § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ak povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie, poistné na poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze alebo pri chorobe z povolania a povinnosť platiť príspevok na poistenie v nezamestnanosti a príspevok do garančného fondu vznikla pred 1. januárom 2004 a táto povinnosť

nebola do 31. decembra 2003 splnená, pri ich platení a vymáhaní sa po 31. decembri 2003 postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003.

S účinnosťou od 1. januára 1993 do 31. decembra 1996 sú príspevok do fondu zamestnanosti povinní platiť podľa § 14 ods. 1 písm. b) zákona č. 10/1993 Z. z. o Fonde zamestnanosti Slovenskej republiky (ďalej len „zákon o Fonde zamestnanosti“) a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o fonde zamestnanosti“) samostatne zárobkovo činné osoby prevádzkujúce samostatnú zárobkovú činnosť a spolupracujúce osoby samostatne zárobkovo činných osôb.

Podľa § 16 zákona o Fonde zamestnanosti výška príspevku sa určí percentuálnou sadzbou z vymeriavacieho základu dosiahnutého v rozhodujúcom období alebo z iného vymeriavacieho základu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o Fonde zamestnanosti samostatne zárobkovo činná osoba, ak nie je zamestnávateľom, a spolupracujúca osoba platia príspevok vo výške 4 % z určeného vymeriavacieho základu. Príspevok sa zaokrúhľuje na celé koruny smerom nahor.

Podľa § 21 ods. 3 o Fonde zamestnanosti príspevok sa platí za kalendárny mesiac, aj keď povinnosť platiť príspevok do fondu netrvala po dobu celého kalendárneho mesiaca.

Podľa § 22 ods. 2 zákona o Fonde zamestnanosti príspevok za príslušný kalendárny mesiac, ktorého platiteľom je samostatne zárobkovo činná osoba, je splatný do ôsmich dní po uplynutí príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa príspevok platí.

V období od 1. januára 1997 do 31. decembra 2003 platenie príspevku na poistenie v nezamestnanosti upravoval zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zamestnanosti“).

Podľa § 57 ods. 1 zákona o zamestnanosti príspevok na poistenie v nezamestnanosti sú povinní platiť a) zamestnanci, b) samostatne zárobkovo činné osoby a spolupracujúce osoby, c) zamestnávatelia.

Podľa § 4a ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov za samostatne zárobkovo činné osoby sa na účely sociálneho zabezpečenia považujú osoby, ktoré majú oprávnenie prevádzkovať živnosť.

Podľa § 58 ods. 1 zákona o zamestnanosti výška príspevku na poistenie v nezamestnanosti sa určí z vymeriavacieho základu dosiahnutého v rozhodujúcom období alebo z iného vymeriavacieho základu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 58 ods. 5 zákona o zamestnanosti samostatne zárobkovo činná osoba a spolupracujúca osoba platia príspevok na poistenie v nezamestnanosti vo výške 3 % z určeného vymeriavacieho základu.

Podľa § 60 ods. 1 a 2 zákona o zamestnanosti vymeriavacím základom na určenie výšky príspevku na poistenie v nezamestnanosti samostatne zárobkovo činné osoby je polovica pomernej časti jej základu dane z príjmov fyzických osôb dosiahnutých v rozhodujúcom období v súvislosti s prevádzkovaním alebo s vykonávaním samostatnej zárobkovej činnosti. Pomernou časťou základu dane sa rozumie časť pripadajúca na jeden kalendárny mesiac prevádzkovania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti v rozhodujúcom období. Polovica pomernej časti sumy, o ktorú príjmy dosiahnuté v rozhodujúcom období v súvislosti s prevádzkovaním alebo s vykonávaním samostatnej zárobkovej činnosti presahujú výdavky vynaložené na ich dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie, je vymeriavacím základom aj vtedy, ak táto suma nepodlieha dani z príjmov fyzických osôb len preto, že tak ustanovujú predpisy o zamedzení dvojitého zdanenia. Vymeriavacím základom na určenie výšky príspevku na poistenie v nezamestnanosti samostatne zárobkovo činné osoby, ktorá sa rozhodla pre osobitný spôsob

zdaňovania a platenia dane (ďalej len "paušálna daň") podľa osobitného predpisu, 11a) je ňou určená suma najmenej v sume ustanovenej v § 63 ods. 1 až 3.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o zamestnanosti vymeriavací základ na určenie výšky príspevku na poistenie v nezamestnanosti, samostatne zárobkovo činné osoby, spolupracujúcej osoby a dobrovoľného platiteľa príspevku na poistenie v nezamestnanosti nesmie byť nižší, ako 3 000 Sk, ak zákon ďalej neustanovuje inak.

Podľa § 67 ods. 2 zákona o zamestnanosti samostatne zárobkovo činná osoba odvádza príspevok na poistenie v nezamestnanosti za seba a za spolupracujúce osoby.

Podľa § 69 ods. 2 zákona o zamestnanosti príspevok na poistenie v nezamestnanosti za príslušný kalendárny mesiac, ktorý odvádza samostatne zárobkovo činná osoba, je splatný do ôsmich dní po uplynutí kalendárneho mesiaca, za ktorý sa tento príspevok platí.

Podľa § 69 ods. 2 zákona o zamestnanosti príspevok na poistenie v nezamestnanosti sa platí za celý kalendárny mesiac s výnimkou prípadov ustanovených v § 57 ods. 4.

Je nepochybné, že žalobkyňa bola v období od 20. marca 1996 na základe živnostenského listu č. ŽO-1996/04416-00001 zo dňa 20.3.1996 a živnostenského listu č. ZO č. 1999/01035-00003 zo dňa 3. augusta 1999 samostatne zárobkovo činnou osobou. Jej oprávnenie na vykonávanie živnosti zaniklo dňa 30. júla 2008 a z toho dôvodu bola povinná uhrádzať do 31. decembra 1996 príspevok do fondu zamestnanosti a od 1. januára 1997 príspevok na poistenie v nezamestnanosti podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení. Po kontrole úhrady príspevkov a zistení, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba nezaplatila príspevok do fondu zamestnanosti za mesiac december 1996 a príspevok na poistenie v nezamestnanosti za mesiace marec 1997, januára 1998 uhradila v nesprávnej nižšej sume a za mesiace apríl 1997 až september 1997 a február 1998 až december 2003 neuhradila vôbec. Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava rozhodnutím číslo 700-0231058310/GC04/10 z 24. septembra 2010 predpísala žalobkyni povinnosť uhradiť príspevok do fondu zamestnanosti a príspevok na poistenie v nezamestnanosti za uvedené obdobie v celkovej sume 222,66 €.

Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ani v žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovanej predpísanú sumu úhrady na príspevok do fondu zamestnanosti a príspevky na poistenie v nezamestnanosti, ani skutočnosť že bola v danom období samostatne zárobkovo činnou osobou nenamietala.

Správnosť napadnutého rozhodnutia spochybňovala tým, že je vydané proti neexistujúcemu subjektu, čo však krajský súd správne vyhodnotil, pretože žalobkyňa bola v predmetnom správnom konaní, napriek uvedeniu bez diakritiky, dostatočným spôsobom identifikovaná a táto identifikácia, vzhľadom na správne uvedenie jej rodného čísla, adresy trvalého pobytu a tiež identifikačného čísla, ktoré jej bolo pridelené v čase jej registrácie v systéme Sociálnej poisťovne, je nezameniteľná.

Odvolací súd nemohol prihladiť ani na jej námietku, že jej postupom krajského bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo presne nešpecifikovala, avšak z obsahu spisu je nepochybné, že žiadnym spôsobom súdu nezdokladovala dôvod jej neúčasti na pojednávaní, na ktoré bola riadne a včas predvolaná. Z toho dôvodu krajský súd nepochybil, keď podľa § 250g ods. 2 O.s.p pojednával v neprítomnosti žalobkyne.

Odvolací súd zhodne ako krajský súd považoval námietku premlčania nároku žalovanej pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej za irelevantnú, keďže bola vznesená až po nadobudnutí právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu a z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovanej za zákonné a preto podľa § 250ja ods.3 O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods.1 v spojení s § 250k

ods.1 O.s.p. vzhľadom na neúspech žalobkyne v tomto konaní a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.